

JUFFROU ZANG-DE-LES VERTELT

Door de prikdraad kruipen aan 't Zuid (W.O. II)

Marie-Jeanne De Smet

Gent was bevrijd, maar er was nog geen eind gekomen aan de oorlog. De stad liep nog vol militairen, o.a. van het 'Queens own regiment'. Dat lag gekampeerd op de Frère-Orbanlaan. Alles was goed beveiligd en afgezet met prikdraad van boom tot boom. Wij woonden toen in de Hendrik Waelputstraat, een zijstraat van de laan, parallel met de Rijke Klarenstraat.

Menier Farman kee tnuu fran, shillekes, shillekes as.
Wilt hij nie bliegen, dat hij blijft liggen, Gjoelala
Gjoelala: Wilt hij nie bliegen, dat hij blijft liggen
Gjoelala, Gjoelala

Een tante van ons wilde ons komen bezoeken. Daarvoor moest ze tram 7 nemen tot aan Crombeen bij het Muinkparkje en dan het Albertpark doorsteken. Tot haar grote verwondering was alles daar afgezet. Ze had precies geen goesting de ommetoer langs het Zuid of de Sint-Lievenspoort te doen. Op een bepaalde plek zag ze een paar prikdraden die tamelijk ver uit elkaar lagen en daar wou ze door geraken. Ze was geladen met een volle tas gerief naast haar handtas. Daar het putje winter was, had ze haar pelsmantel aan, en natuurlijk had ze een hoed op.

Heel voorzichtig probeerde ze eerst een been door de opening te krijgen. Dat lukte. Daarna de tas met het gerief en de handtas. Dat ging allemaal goed. Nu

moest ze haar lichaam erdoor krijgen. Ze was volumineus, om niet te zeggen zeer dik, met daarbij nog de pelsmantel en hoed. Enfin, met een paar keer af te stoten op de grond en met de nodige haperingen was 't gelukt. Toen ze zich recht stelde en rondkeek of iemand haar had zien 'krawietelen', zag ze een groepje Engelse soldaten die enorm veel plezier schenen te hebben. Geen wonder, want dan pas zag ze dat twee bomen verder een opening was gelaten om in de Rijke Klarenstraat te komen. Tante heeft nooit meer geprobeerd nog door prikdraad te kruipen.
